

ФОНДАЦИЯ
ПРАВО И ИНТЕРНЕТ

ЦЕНТЪР ПО ПРАВО НА
ИНФОРМАЦИОННИТЕ И
КОМУНИКАЦИОННИТЕ
ТЕХНОЛОГИИ

№ 906/11.04.2016 г.

СТАНОВИЩЕ

Относно: Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за българските лични документи

Във връзка с предложения за обществено обсъждане Проект на Закон за изменение и допълнение на Закона за българските лични документи („Законопроект“), Фондация „Право и Интернет“ счита за необходимо да изрази своето становище, базирано на съществения си опит и експертиза в областта на правното регулиране на новите технологии, електронното управление и удостоверителните услуги.

Считаме, че промените, които законопроектът внася, са навременни и ще създадат необходимите предпоставки за ускорено разгръщане на електронното управление и ще допринесат съществено за изграждането на доверие, сигурност и ефективност при електронните трансакции.

Считаме също, че записването по подразбиране на удостоверението за електронна идентичност в личните карти е подходящо решение за осигуряване на масовост на средствата за електронна идентификация, съответно на електронното управление. Приветстваме идеята получаване на удостоверение за електронна идентичност върху личната да се извършва без натоварване на гражданите с допълнителни разходи. Правото на отказ от записване на такова удостоверение също улеснява избора на гражданите.

Освен това, считаме, че възможността за издаване на квалифициран електронен подпис, позволяваща преизползването на носителя, е също изключително положително и удобно решение.

Приветстваме също така технологичната неутралност, заложенa в законопроекта, тъй като смятаме, че тя ще позволи избора на най-подходящата технология за изработка, която технология от своя страна ще допринесе за използването на евтини и удобни четци. Обръщаме съществено внимание върху факта, обаче, че, предвид необходимостта от достъпни понастоящем средства за

София 1000
п. Българско месо
№ 34 7ер
Тел. +359 2 446 06 44
Факс +359 2 446 06 46
E-mail info@nedlaw.bg
www.nedlaw.bg

използване на електронните подписи, е необходимо да се избере вариант за минимум две технологии (контактна със смарт чип и безконтактна) върху новите лични карти, предвид факта, че за постигане на целите на лесен достъп до електронните административни услуги и електронните услуги, предоставяни в частния сектор, понастоящем масовост имат основно контактните технологии за електронни подписи (евтини USB карточетци, банкомати, ПОС терминали и т.н.), докато безконтактни четци са сравнително скъпи и малко потребители биха си позволили да си ги закупят за ежедневно ползване. От друга страна, липсата на сертифицирани устройства за сигурно създаване на квалифицирани електронни подписи, почиващи върху безконтактни технологии, ще доведе до практически пречки за използване на електронните подписи, ако ключовете и удостоверенията за тях се записват само върху безконтактен чип. Все още липсва и стандартизация и достъпност на използвания софтуер за електронно подписване при ползване на безконтактни технологии

Въпреки безспорните предимства, изложени по-горе, намираме, че обсъжданият законопроект съдържа разпоредби, чиято необходимост е съмнителна и които биха имали трудна и незадоволителна практическа приложимост.

На първо място обръщаме внимание на факта, че предложеното в законопроекта записване в международните паспорти на удостоверения за квалифициран електронен подпис и електронна идентичност за целите на електронното управление е подход, който никоя друга държава не използва. Съгласно Проекта на Закон за електронната идентификация и промените, които той внася в българската нормативна уредба, личната карта ще съдържа както записани върху електронен носител данни за електронна идентификация, така и за квалифициран електронен подпис съгласно Регламент (ЕС) № 910/2014. По отношение на международните паспорти, обаче, технологичните стандарти, използвани при записването на електронния идентификатор не са достатъчни да гарантират необходимото ниво на сигурност. Това ще занижи сигурността и при записването на сертификат за електронен подпис и съответно ще бъде в противоречие с изискванията на Регламент (ЕС) № 910/2014. Ето защо, считаме, че записването на удостоверения за квалифициран електронен подпис в международните паспорти няма да отговаря на изискванията за сигурност на чип-сета, заложи в Регламент (ЕС) № 910/2014 и не следва да се предвижда.

На второ място, записването на биометрични данни в личните карти, предвидено в законопроекта, не е обосновано. Биометричните данни са атрибути на физическото лице, които то използва, за да се осъществи достъп или да се идентифицира към момента на идентификацията и само към този момент. Те са приравнени на уникалното знание (ПИН, пароли), което използва и въвежда само в случаите, в които е необходимо да се осъществи достъп до дадено устройство или система. Съхраняването на такива данни трайно върху външни устройства нарушава принципите на „уникално знание“, закрепено в Регламент (ЕС) № 910/2014 по отношение на ниво на сигурност 4, което компрометира електронната идентификация. Извън изложеното, записването на биометричните

данни и частните ключове за електронен подпис, както и данните за електронната идентичност върху устройство, което не е сертифицирано като устройство за сигурно създаване на подписа съгласно Регламент (ЕС) № 910/2014 компрометира въобще правната стойност на квалифицирания електронен подпис и на електронната идентификация като такава.

На трето място, обръщаме сериозно внимание на факта, че сигурността на стандартите на ICAO е незадоволителна, а рискът от изтичане на записаните биометрични данни и на частните ключове за създаване на електронен подпис и на електронния идентификатор е сериозен.

На четвърто място, възможността за използване на личната карта като документ за преминаване през автоматизирани терминали е спорна, тъй като твърде малко терминали в Европа поддържат формат за лична карта. В допълнение, при влизане в Шенгенското пространство проверки на вътрешните граници не се извършват. Считаме, че рядкото използване на картата на терминал ще подчертае и проблемите със сигурността на безконтактното прочитане на биометрия, поради факта, че чипът сверява времето си единствено при успешна идентификация на терминал.

В заключение, с цел подобряване на практическата приложимост на разпоредбите на обсъждания законопроект и елиминиране на съществените рискове за сигурността на информацията, до които те водят, считаме, че промените, които той въвежда по отношение за записването на биометрични данни в личните карти и по отношение на записването на удостоверения за електронна идентичност и квалифициран електронен подпис в международните паспорти, следва да се преразгледат.

11.04.2016 г.
гр. София

С уважение:
(Доц. д-р Даниела Колева)